

WIJZIGINGEN RICHTLIJNEN WWB

RICHTLIJN V025 Waarschuwing IOAW

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 20 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW)

B e s l u i t

Vast te stellen de invulling van Richtlijn V025 Waarschuwing IOAW

Artikel I

Richtlijn V025 wordt als volgt ingevuld:

Het college volstaat met het geven van een waarschuwing indien is voldaan aan bovenstaande wettelijke voorwaarden en het opleggen van een maatregel in het voorkomende geval als onrechtvaardig zou worden ervaren.

Artikel II:

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad.

Besloten in de vergadering van 12 december 2006

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
drs. A.A.M. Jacobs.

De gemeentesecretaris,
mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

19 december 2006
De gemeentesecretaris
mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn kan het college aangeven in welke gevallen en onder welke voorwaarden het gebruik maakt van de bevoegdheid om een waarschuwing te geven in plaats van het opleggen van een maatregel.

Juridische overwegingen

Uitkeringsgerechtigden en aanvragers van een IOAW-uitkering zijn jegens het college en de CWI verplicht de voor de vaststelling van het recht op uitkering benodigde inlichtingen te verstrekken. Bij het niet tijdig (d.w.z. bij het niet binnen de door het college respectievelijk de door het CWI geboden termijn) nakomen hiervan moet het college een maatregel opleggen (artikel 20 lid 3 IOAW). Indien het niet tijdig nakomen van de inlichtingenplicht niet heeft geleid tot het ten onrechte of tot een te hoog bedrag verlenen van bijstand (men spreekt in dit verband over "nul-fraude"), kan het college één keer per twee jaar afzien van het opleggen van een maatregel en volstaan met het geven van een schriftelijke waarschuwing (artikel 20 lid 5 IOAW).

RICHTLIJN V026 Hoogte maatregel IOAW bij samenloop

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op het Maatregelenbesluit Abw, loaw en loaz

B e s l u i t

Vast te stellen de invulling van Richtlijn V026 Hoogte maatregel IOAW bij samenloop

Artikel I

Richtlijn V026 wordt als volgt ingevuld:

Is er sprake van meerdere maatregelwaardige gedragingen, dan worden de verschillende normeringen opgeteld. Niet solliciteren en het niet verlengen van de inschrijving bij het Centrum voor Werk en Inkomen leidt daarom tot een maatregel van 15% (10% + 5%) gedurende een maand. Gedragingen die langere tijd voortduren worden aangemerkt als één gedraging. Het drie maanden achter elkaar niet solliciteren leidt dus tot een maatregel van 10% gedurende 1 maand. Hetzelfde geldt voor een zelfstandige die zijn stukken over een bepaald boekjaar steeds maar niet overlegt. Ook dit wordt als één gedraging aangemerkt.

Artikel II:

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad.

Besloten in de vergadering van 12 december 2006.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
drs. A.A.M. Jacobs.

De gemeentesecretaris,
mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

19 december 2006
De gemeentesecretaris
mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn kan het college het beleid opnemen ten aanzien van de vaststelling van de hoogte van de maatregel bij samenloop van meerdere maatregelwaardige gedragingen of van meerdere voorschriften.

Juridische overwegingen

Het strafrecht kent de zogeheten eendaadse samenloop en de zogeheten meerdaadse samenloop. De strafrechtelijke eendaadse samenloop doet zich voor, als onder de gegeven omstandigheden overtreding van de ene bepaling noodzakelijkerwijs ook overtreding van de andere bepaling impliceert (het klassieke voorbeeld is een verkrachting in het openbaar, die per definitie ook openbare schennis van de eerbaarheid impliceert), dan wel indien de beide bepalingen dezelfde strekking hebben omdat zij dezelfde belangen beschermen. In wezen is dan sprake van slechts één overtreding, waarop min of meer toevallig twee voorschriften van toepassing zijn. Ingevolge artikel 55 Wetboek van Strafrecht wordt dan slechts één bepaling toegepast.

Van strafrechtelijke meerdaadse samenloop is sprake, indien een fysieke handeling kan worden uiteengelegd in verschillende gedragingen, die ook afzonderlijk hadden kunnen worden gepleegd en die verschillende belangen schenden. Een voorbeeld is het geval dat bij controle van een bedrijf een machine wordt aangetroffen, die zowel onveilig is voor werknemers (overtreding van de arbeidsomstandighedenwetgeving) als geluidhinder veroorzaakt voor omwonenden (overtreding van de milieuwetgeving). Artikel 58 Wetboek van Strafrecht bepaalt voor deze gevallen dat de op de verschillende gedragingen gestelde sancties gewoon bij elkaar kunnen worden opgeteld.

In het kader van de maatregelwaardige gedragingen IOAW zijn situaties die kunnen worden vergeleken met strafrechtelijke situaties van eendaadse en meerdaadse samenloop niet zo goed voorstelbaar. Als ze er al zijn, dan kan voor wat betreft de gevolgen die het college aan zulke situaties verbindt worden aangesloten bij de regels uit het strafrecht.

Veeleer zijn situaties voorstelbaar waarin het gaat om - zich in eenzelfde tijdsbestek voordoende - duidelijk aparte gedragingen zoals bijvoorbeeld niet voldoende solliciteren en zich niet als werkzoekende inschrijven bij het CWI. In zulke situaties is er geen beletsel om de bij die aparte gedragingen behorende maatregelen te laten culmineren.

RICHTLIJN V027 Duur hersteltermijn tijdens IOAW

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 17 Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW)

B e s l u i t

Vast te stellen de invulling van Richtlijn V027 Duur hersteltermijn tijdens IOAW

Artikel I

Richtlijn V027 wordt als volgt ingevuld:

In het geval belanghebbende verwijtbaar de van belang zijnde gegevens niet, niet tijdig of niet volledig heeft verstrekt of anderszins onvoldoende medewerking verleent, schort het college het recht op uitkering op conform de procedure van artikel 17 IOAW.

De termijn waarbinnen belanghebbende zijn verzuim kan herstellen bedraagt in beginsel vijf werkdagen. Indien belanghebbende redelijkerwijs meer tijd nodig heeft om het verzuim te herstellen wordt de termijn verlengd. De maximale hersteltermijn bedraagt acht weken.

Artikel II:

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad.

Besloten in de vergadering van 12 december 2006.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
drs. A.A.M. Jacobs.

De gemeentesecretaris,
mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

19 december 2006
De gemeentesecretaris
mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn kan het college aangeven wat de duur is van de hersteltermijn bij opschorting van het recht op uitkering wegens schending van de inlichtingen- en/of medewerkingsplicht.

Juridische overwegingen

In het geval belanghebbende verwijtbaar de van belang zijnde gegevens niet, niet tijdig of niet volledig heeft verstrekt of anderszins onvoldoende medewerking verleent, schort het college het recht op uitkering op conform de procedure van artikel 17 IOAW.

De termijn waarbinnen belanghebbende zijn verzuim kan herstellen bedraagt in beginsel vijf werkdagen. Indien belanghebbende redelijkerwijs meer tijd nodig heeft om het verzuim te herstellen wordt de termijn verlengd. De maximale hersteltermijn bedraagt acht weken.

RICHTLIJN nr. B076 Kosten bewindvoering

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 35 lid 1 Wet werk en bijstand (WWB)

B e s l u i t

Vast te stellen de gewijzigde invulling van Richtlijn nr. B076 Kosten bewindvoering

Artikel I

Richtlijn nr. B076 wordt als volgt ingevuld:

Omschrijving kosten

1. Indien iemands goederen bij rechtelijke uitspraak onder bewind zijn gesteld, bepaalt de kantonrechter jaarlijks achteraf welke vergoeding de bewindvoerder bij de onderbewindgestelde in rekening mag brengen. Een aantal bewindvoerders brengt voorafgaande aan de vaststelling door de rechter, voorschotten bij de belanghebbende in rekening.
2. Uit jurisprudentie blijkt (bv. CRvB 25-04-2000, nr. 98/5948 NABW, JABW 2000/108) dat wanneer de kantonrechter over een betrokkene een mentorschap heeft ingesteld als bedoeld in artikel 1:450 BW en met inachtneming van artikel 1:452 BW een professioneel mentor benoemd heeft, in de kosten hiervan bijzondere bijstand toegekend kan worden.

Er zijn geen voorliggende voorzieningen.

Recht op bijzondere bijstand

Er bestaat recht op bijzondere bijstand indien er ten behoeve van de bewindvoering of mentorschap een beschikking door de kantonrechter is afgegeven. Bijzondere bijstand kan ook worden verleend aan de hand van de voorschotten, die de bewindvoerder of mentor aan de belanghebbende berekent.

Hoogte bijzondere bijstand

De hoogte van de bijzondere bijstand wordt afgestemd op de door de kantonrechter in de beschikking vastgestelde kosten van bewindvoering of mentorschap.

Vorm bijzondere bijstand

De bijzondere bijstand wordt om niet verstrekt.

Aan de bijstand verbonden verplichtingen

Indien op basis van de in rekening gebrachte voorschotten bijstand wordt verleend, verbindt dan aan het besluit de verplichting om *vooraf* de beschikking houdende de onderbewindstelling of mentorschap van de kantonrechter te overleggen en *achteraf* de beschikking houdende de vaststelling van de vergoeding.

Draagkrachtpercentage

Bepaal het draagkrachtpercentage overeenkomstig de hoofdregel (zie paragraaf B7.3)

Drempelbedrag

Bepaal het drempelbedrag overeenkomstig de hoofdregel (zie paragraaf B7.3).

Artikel II:

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad.

Besloten in de vergadering van 12 december 2006.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
drs. A.A.M. Jacobs.

De gemeentesecretaris,
mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:
19 december 2006
De gemeentesecretaris
mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt het beleid aangegeven inzake bijstandsverlening voor de kosten van bewindvoering en mentorschap.

Juridische overwegingen

De juridische grondslag voor het recht op bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering is gelegen in artikel 35 lid 1 WWB.

Bijzondere bijstand kan worden verstrekt ter vergoeding van (bijzondere) kosten in het individuele geval die naar oordeel van het college niet betaald kunnen worden uit de algemene bijstand (of een daarmee in hoogte vergelijkbaar inkomen), de langdurigheidstoelage of de bij belanghebbende aanwezige draagkracht. Daarnaast geldt dat geen recht op bijzondere bijstand bestaat voor zover een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 WWB).

Voor de beantwoording van de vraag of er recht bestaat op bijzondere bijstand zullen daarom telkens in het individuele geval de volgende vier vragen beantwoord moeten worden (CRvB 28-05-2002, nr. 99/6309 NABW).

1. Betreft het (aantoonbare) noodzakelijke kosten van het bestaan?

In het kader van zijn bevoegdheid tot onderbewindstelling beoordeelt de Kantonrechter op basis van de individuele omstandigheden van de betrokkene de noodzaak tot onderbewindstelling. Hieruit volgt volgens de CRvB dat de noodzaak tot bewindvoering vaststaat zodra het bewind door de kantonrechter is ingesteld. Het college heeft dan niet meer de vrijheid om zich zelfstandig een oordeel te vormen over de noodzakelijkheid van de bewindvoering. Evenmin heeft het college dan de bevoegdheid om te bezien of er andere (lees: goedkopere) oplossingen mogelijk zouden zijn (zie CRvB 21-08-2001, nrs. 99/1771 en 99/3916 NABW).

Uit jurisprudentie blijkt tevens (bv. CRvB 25-04-2000, nr. 98/5948 NABW, JABW 2000/108) dat wanneer de Kantonrechter over een betrokkene een mentorschap heeft ingesteld als bedoeld in artikel 1:450 BW en met inachtneming van artikel 1:452 BW een professioneel mentor benoemd heeft, in de kosten hiervan bijzondere bijstand toegekend kan worden.

De Raad overweegt dat het betreft een rechterlijke beslissing met formele rechtskracht, waardoor het een gemeente niet vrij staat te treden in de afwegingen van de rechter. Evenmin is de gemeente dan gerechtigd het standpunt in te nemen dat het ingestelde mentorschap niet nodig is. Een voorliggende voorziening wordt niet aanwezig geacht.

Kosten van tijdsinvestering hebben het karakter van beloning in de zin van artikel 1:460 BW.

2. Betreft het kosten waarin de algemene bijstand voorziet?

De algemene bijstand voorziet niet in de kosten van bewindvoering (zie CRvB 21-08-2001, nrs. 99/1771 en 99/3916 NABW). Deze uitspraak ziet overigens niet op de (eigen bijdrage in) de kosten voor de WSNP-bewindvoerder. Gezien de relatief lage kosten hiervan voor belanghebbende, kan daar nog anders over gedacht worden.

3. Is er sprake van bijzondere omstandigheden?

De onder bewindstelling kan gezien worden als een bijzondere omstandigheid (zie CRvB 21-08-2001, nrs. 99/1771 en 99/3916 NABW).

4. Kunnen de kosten worden voldaan uit de aanwezige draagkracht? (middelentoets)

De kosten van bewindvoering kunnen op verschillende manieren bepaald worden. De hoofdregel van artikel 1:447 BW regelt dat de bewindvoerder recht heeft op een beloning van 5% van de netto opbrengst van de onder zijn bewind staande goederen. Deze vergoeding zal doorgaans uit de draagkracht van belanghebbende zijn te voldoen.

In afwijking van de hoofdregel kan de Kantonrechter de vergoeding anders vaststellen. De Kantonrechter kan deze vergoeding op een hoger bedrag vaststellen dan de draagkracht van belanghebbende. Zie CRvB 21-08-2001, nrs. 99/1771 en 99/3916 NABW. (Wordt de vergoeding niet afwijkend vastgesteld door de Kantonrechter, dan geldt de hoofdregel, ook als dat betekent dat de bewindvoerder feitelijk geen aanspraak op een beloning heeft, vanwege de geringe opbrengst van de onder zijn bewind staande goederen. Zie ook HR 15-01-1988, nr. 7269, gepubliceerd in NJ 1988, 888.)

Naast deze twee regels uit het Burgerlijk Wetboek bestaat er een aparte regeling, indien het bewindvoering in het kader van de schuldsanering bij natuurlijke personen betreft. Voor belanghebbende's rekening komt daarbij enkel nog een eigen bijdrage. Deze zal zeer waarschijnlijk niet uit de draagkracht kunnen worden betaald. Belanghebbende is immers niet voor niets op schuldsanering aangewezen.

RICHTLIJN nr. B156 Gemeentelijke uitvoeringsregels inzake langdurigheidstoeslag

Het college van burgemeester en wethouders van Helmond

Gelet op artikel 36 Wet werk en bijstand (WWB)

B e s l u i t

Vast te stellen de gewijzigde invulling van richtlijn nr. B156 Gemeentelijke uitvoeringsregels inzake langdurigheidstoeslag.

Artikel I

Richtlijn nr. B156 wordt als volgt ingevuld:

Met betrekking tot het gestelde in paragraaf B8.2 onderdeel 2 (recht op langdurigheidstoeslag / kring van rechthebbenden) worden de navolgende opmerkingen geplaatst.

- *Vermogen*

Bij de vermogenstoets kan in beginsel in alle gevallen worden uitgegaan van de actuele stand van het vermogen van de aanvrager op moment van de peildatum. Peildatum is ingangsdatum waarop de periode van 60 maanden is bereikt.

- *Gedetineerden*

Leidt detentie tot onderbreking van de periode van 60 maanden i.v.m. langdurigheidstoeslag?

Een ex-gedetineerde heeft recht op langdurigheidstoeslag als de periode waarin zijn inkomsten onderbroken zijn geweest, door detentie, niet langer dan 30 dagen duurde.

Dat een belanghebbende tijdens zijn detentie inkomsten uit arbeid heeft genoten vormt geen reden de langdurigheidstoeslag te weigeren. In artikel 36 lid 1 onder b moet onder 'arbeid' worden verstaan 'algemeen geaccepteerde arbeid'. Arbeid die in detentie wordt verricht kan niet worden aangemerkt als algemeen geaccepteerde arbeid (Rechtbank Breda 14-06-2005, 04/2429 WWB, LJN: AT7748).

- *Eén partner geen recht*

Als een van de partners inkomsten uit arbeid heeft, is er voor beide geen recht op de langdurigheidstoeslag. Dit geldt ook voor ex-partners (over de afgelopen 60 maanden).

- *Personen van 57½ jaar en ouder*

Deze categorie personen kennen een formele arbeidsverplichting. Door CWI en gemeente worden deze mensen niet actief bemiddeld naar de arbeidsmarkt. Deze groep ontbreekt het aan arbeidskansen.

Van deze personen in de WWB en in de WAO / WIA wordt automatisch (mits voldaan is aan de overige criteria) aangenomen geen arbeidskansen te hebben.

Voor de categorie WAO / WIA is het dan niet meer van belang of er een arbeidskundig onderzoek heeft plaatsgevonden bij de laatste (her)keuring.

Dus: geen toets op arbeidsperspectief (WWB en WAO / WIA) bij personen van 57½ jaar en ouder.

- *Gedeeltelijke WAO / WIA*

Bij de beoordeling van de langdurigheidstoeslag worden de personen met een gedeeltelijke WAO/WIA-uitkering uitgesloten omdat zij inkomen hebben uit of in verband met arbeid.

In de praktijk blijkt dat personen met een gedeeltelijke WAO / WIA-uitkering geen actieve sollicitatieverplichting hebben voor de WWB. Voor deze verplichtingen is vaak ontheffing verleend.

Arbeidsperspectief is er niet of nauwelijks. Deze personen zijn volledig te vergelijken met personen met een volledige WAO / WIA-uitkering. Uit de jurisprudentie (CRvB 04-07-2006, nr.05/6738 WWB) blijkt dat niet geconcludeerd kan worden dat personen die gedeeltelijk arbeidsongeschikt zijn nog reëel arbeidsmarktperspectief hebben.

Deze categorie kan op een lijn behandeld worden als de volledig arbeidsongeschikte met een volledige WAO/WIA-uitkering.

Dus: gedeeltelijk WAO / WIA-uitkering en aanvullend WWB zonder actieve arbeidsverplichtingen gelijk schakelen met een volledige WAO / WIA-uitkering.

- *Arbeidskundig onderzoek*

Bij arbeidsongeschikten met een volledige WAO / WIA is de vraag aan de orde of bij de laatste (her)keuring een arbeidskundig onderzoek heeft plaatsgevonden. Indien dit het geval is, wordt aangenomen dat er sprake is van mogelijkheden in relatie tot de arbeidsmarkt.

Bij navraag over de uitslag van het arbeidskundig onderzoek blijkt in vele gevallen de conclusie te zijn dat er "geen verdien capaciteit" aanwezig is. Met andere woorden, de persoon is niet in staat zelfstandig in zijn inkomen te voorzien.

In deze situaties behoeft geen gegevensuitwisseling met het UWV meer plaats te vinden omdat er geen reden is deze persoon anders te behandelen dan een persoon met een WWB-uitkering die nog een verdien capaciteit heeft, hetgeen een ongerechtvaardigd verschil zou geven.

Dus: arbeidsongeschikten met een volledige WAO / WIA worden in dezen gelijk geschakeld met een persoon met een WWB-uitkering.

- *Personen die een zeer korte onderbreking van de uitkering hebben gekend*

Vakantie

Deze situatie doet zich vooral voor bij personen die met vakantie gaan in hun moederland. De toegestane periode van 4 weken wordt dan wel eens overschreden. In dergelijke gevallen is er geen sprake meer van een ononderbroken periode van 60 maanden. Of er langdurigheidstoeslag toegekend kan worden hangt dan af van het antwoord op de vraag of er een maatregel is opgelegd.

Er wordt géén langdurigheidstoeslag toegekend indien er een maatregel is opgelegd (bijvoorbeeld wegens gemiste arbeidskansen). Ondanks het feit dat de periode van 60 maanden onderbroken is geweest (omdat over die periode geen uitkering is ontvangen) hebben personen die geen maatregel opgelegd hebben gekregen, wél recht op langdurigheidstoeslag.

Studie

Als de periode onderbroken is geweest in verband met studie, bestaat er geen recht op langdurigheidstoeslag omdat deze persoon net de studie heeft afgerond en dus arbeidsmarktperspectief heeft.

Artikel II:

De gewijzigde invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad.

Besloten in de vergadering van 12 december 2006

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
drs. A.A.M. Jacobs.

De gemeentesecretaris,
mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

19 december 2006
De gemeentesecretaris
mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn worden nadere of afwijkende uitvoeringsregels aangegeven met betrekking tot het verlenen van de langdurigheidstoelage.

Juridische overwegingen

De in deze richtlijn bedoelde uitvoeringsregels dienen om de handelwijze van het college aan te geven op onderwerpen waar de tekst van artikel 36 WWB nog onduidelijkheden voor de uitvoering laat. Het gaat hierbij om:

- de situatie waarin een van de gehuwden geen recht op langdurigheidstoelage heeft.
- de periode waarover het vermogen moet worden vastgesteld.
- de situatie waarin belanghebbende binnen de periode van 60 maanden gedetineerd is geweest.
- hetgeen wordt beschouwd als inkomsten in verband met arbeid.

Een belangrijk uitgangspunt om in aanmerking te komen voor een langdurigheidstoelage is het ontbreken van enig arbeidsperspectief. Geen perspectief voor het verleden (5 jaar terug kijken) en niet naar de toekomst.

In de uitvoeringspraktijk is gebleken dat bij een aantal groepen dit uitgangspunt knelt.

De betreffende groepen zijn:

- personen van 57½ jaar en ouder
- arbeidsongeschikten met een arbeidskundig onderzoek
- gedeeltelijk arbeidsongeschikten en een aanvullende bijstand
- personen die een zeer korte onderbreking hebben gekend, bv. vanwege vakantie.

Bij de onderbreking van de periode door vakantie is geen specifieke termijn bepaald die overschreden mag worden om het recht op langdurigheidstoelage te behouden. Er is bewust gekozen dat het toekennen van langdurigheidstoelage afhangt van het antwoord op de vraag of er een maatregel is opgelegd. Hiervoor is gekozen omdat dit aansluit bij de bepalingen van de WWB. Als personen geen actieve arbeidsverplichting hebben, kunnen ze de vakantietermijn wel langer overschrijden met behoud van het recht op langdurigheidstoelage, echter wordt de uitkering dan wel beëindigd.

Voorheen werd er vanuit gegaan dat personen die gedeeltelijk arbeidsongeschikt zijn nog arbeidsmarktperspectief hadden wegens hun actieve sollicitatieplicht. Bij volledig arbeidsongeschikten speelden keuringen, arbeidskundig advies en onderzoeken een grote rol op het bepalen van arbeidsmarktperspectief. Er is gekozen om gedeeltelijk arbeidsongeschikten en volledig arbeidsongeschikten gelijk te stellen aan personen met een bijstandsuitkering, aangezien het onderscheid dat er was wordt gezien als discriminatie op grond van art. 26 IVBPR. Dat betekent dat personen met een gedeeltelijke of volledige WAO / WIA net als personen met een WWB-uitkering getoetst worden op het hebben van arbeidsmarktperspectief. De eisen die gesteld werden aan gedeeltelijke of volledige WAO / WIA op het bepalen van arbeidsmarktperspectief zijn nu dus irrelevant.

RICHTLIJN nr. B158 Beoordeling geringe inkomsten

Het college van burgemeester en wethouders van Helmond,

Gelet op artikel 36 Wet werk en bijstand (WWB)

B e s l u i t

Vast te stellen de invulling van richtlijn nr. B158 Beoordeling geringe inkomsten.

Artikel I

Richtlijn nr. B158 wordt als volgt ingevuld:

Het college acht geen arbeidsmarktperspectief aanwezig indien een belanghebbende gedurende de referteperiode van 60 maanden netto inkomsten uit of in verband met arbeid heeft ontvangen die een bedrag van € 3.820,-- niet te boven gaan.

De belanghebbende dient zelf bij de aanvraag voor de langdurigheidstoeslag de gegevens te overleggen, waarmee hij aannemelijk kan maken dat hij in de referteperiode van 60 maanden niet meer inkomsten uit of in verband met arbeid heeft ontvangen dan € 3.820,--.

Het college kent geen langdurigheidstoeslag toe aan personen die in de referteperiode van 60 maanden inkomsten hebben ontvangen die voortvloeien uit fraude, ongeacht de duur van de periode en ongeacht de hoogte van het bedrag.

Artikel II:

De invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2004.

Besloten in de vergadering van 12 december 2006.

Burgemeester en wethouders van Helmond,

De burgemeester,
drs. A.A.M. Jacobs.

De gemeentesecretaris,
mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

19 december 2006

De gemeentesecretaris
mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven wanneer er naar het oordeel van het college geen sprake is van een reëel arbeidsmarktperspectief vanwege de zeer geringe hoogte en duur van inkomsten uit of in verband met arbeid.

Juridische overwegingen

De juridische grondslag van deze richtlijn wordt gevormd door artikel 36 lid 1 onderdeel b WWB, tweede zinsdeel. Op grond van deze bepaling kan het college, ondanks het feit dat een belanghebbende gedurende de referteperiode van 60 maanden inkomsten uit of in verband met arbeid heeft gehad, oordelen dat deze belanghebbende geen reëel arbeidsmarktperspectief heeft als de inkomsten slechts zeer gering zijn en de inkomsten zijn ontvangen gedurende een zeer geringe periode. Als het college tot het oordeel komt dat er geen reëel arbeidsmarktperspectief is voor een belanghebbende dan komt hij, mits ook voldaan is aan de overige voorwaarden van artikel 36 lid 1 WWB, in aanmerking voor een langdurigheidstoeslag.

Op grond van de jurisprudentie van de Centrale raad van Beroep (CRvB) kunnen inkomsten uit een arbeidsongeschiktheidsuitkering niet maken dat reeds daardoor geen recht op een langdurigheidstoeslag kan bestaan, omdat er daardoor een verboden onderscheid in de zin van artikel 26 IVBPR zou worden gemaakt (zie CRvB 04-07-2006, nr. 05/6738 WWB). Aangenomen moet worden dat dit in wezen voor alle vormen van inkomsten in verband geldt. Niettemin moet het college bij de beoordeling van de geringe inkomsten kijken naar zowel de inkomsten uit arbeid als de inkomsten in verband met arbeid. Het buiten toepassing laten van de wet wegens strijd met artikel 26 IVBPR is immers eerst aan de orde wanneer de uitkomst een verboden onderscheid oplevert. Het feit dat in de bepaling in wezen een verboden onderscheid besloten ligt is geen reden om die bepaling niet gewoon te volgen in die gevallen waarin de uitkomst zelf geen verboden onderscheid oplevert.

Aangezien het college bij de beoordeling van de inkomsten in relatie tot het arbeidsmarktperspectief beleidsvrijheid heeft, moet het college overigens in voorkomende gevallen ook nagaan of het met toepassing van artikel 4:84 Awb ten gunste van een belanghebbende moet afwijken van het beleid.

Het bedrag van € 3.820,-- vloeit voort uit de vrijlating ingevolge artikel 31 lid 2 aanhef en onder k WWB en artikel 7 onderdeel h van de Regeling WWB, de zgn. lage vrijwilligersvergoeding. Deze kostenvergoeding voor het verrichten van vrijwilligerswerk bedraagt nu (2006) € 764,-- per jaar.

De referteperiode bedraagt 60 maanden. Door te toetsen op basis van 60 maanden ($5 \times € 764,-- = € 3.820,--$) in plaats van toetsing per jaar voorkomt het college dat burgers die per jaar net iets meer dan het toetsbedrag hebben verdiend in de 5 daarop volgende jaren van de langdurigheidstoeslag zijn uitgesloten. Door aan te sluiten bij deze vrijwilligersvergoeding kan beargumenteerd worden dat belanghebbenden die niet meer in staat zijn meer te verdienen dan het bedrag van de lage vrijwilligersvergoeding (die niet gericht is op arbeidsinschakeling) geen arbeidsmarktperspectief meer hebben.

Het college dient jaarlijks rekening te houden met de indexering van de vrijwilligersvergoeding. Wanneer de vrijwilligersvergoeding verhoogd wordt (artikel 7a Regeling WWB), zal ook het bedrag van € 3.820,-- m.b.t. langdurigheidstoeslag worden verhoogd.

De belanghebbende dient zelf bij de aanvraag voor de langdurigheidstoeslag de gegevens over te leggen, waarmee hij kan aantonen dat hij in de referteperiode van 60 maanden niet meer inkomsten uit of in verband met arbeid heeft ontvangen dan € 3.820,--.

Richtlijn nr. B158 is gebaseerd op artikel 36 lid 1 onderdeel b WWB. Deze bepaling is per 1 september 2006 gewijzigd met terugwerkende kracht tot 1 januari 2006. Het college dient echter op grond van de jurisprudentie het gewijzigde artikel 36 lid 1 onderdeel b WWB reeds vanaf de inwerkingtreding van de WWB, dus vanaf 1 januari 2004, op dezelfde wijze toe te passen. Voor zover de tekst van artikel 36 lid 1 onderdeel b WWB, zoals deze geldend was over de periode van 1 januari 2004 tot 1 januari 2006, in het geval van zeer geringe inkomsten over een zeer geringe duur aan de toekenning van een langdurigheidstoeslag in de weg staat, moet deze bepaling buiten toepassing worden gelaten (zie CRvB 04-07-2006, nr. 05/4005 WWB).